

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α' ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΦΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Η συνδρομή έτηια και προληπτική δια της 'Αθήνας και την Πλαταιδ δρχμής 12, δια της 'Εσπερίας δρχμής 15 και δια το 'Εξωτερικών δρχμής 20.

Αγγελίες και ειδοποιήσεις καταχωρίζονται εις την τελευταίαν σελίδα επί ιδιαίτερα συμφωνία.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1895

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΜΙΛΑΝΟΣ Α' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρείου ἡγεμόνος τῆς Σερβίας φέρεται νῦν εἰς ὅλων τὰ στόματα, διότι ἡ γενναία αὐτοῦ καὶ θαρραλία διαγωγή κατὰ τὰ τελευταία σοβαρά ἐν τῇ Ἀνατολῇ γεγονότα ἐνεποίησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Ὀντως βασιλικὴ καὶ μεγαλόφρων θεωρήθη ἡ πρᾶξις τοῦ Μιλάου ὅστις ἀδιστάκτως ἅμα τῷ πρώτῳ ἀκούσματι τῶν παρὰ τὸν Αἰμόν ταραχῶν συμμεριζόμενος καὶ ἐκπροσωπῶν αὐτὸς τὸ φρόνημα καὶ τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ τοῦ παρήγγειλε τὴν τρυφήν καὶ τὴν ἀνεσίαν τοῦ ἡγεμονικοῦ βίου, ἐφίμωσεν εὐθύς τὴν ἀγῶνα ἀδολοσχίαν τοῦ τύπου καὶ τῶν συλλαλητηρίων δια νὰ δεῖξῃ ἔμπράκτως ὅτι εἶνε καιρὸς ἔργων καὶ ὄχι λόγων καὶ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ τοῦ μεταβάς καὶ παραμένων εἰς τὰ σύνορα, ὑποστάμενος καὶ αὐτὸς τὰς κακουχίας τοῦ στρατιώτου, ἑτοιμος νὰ προβῇ εἰς ἐνέργειαν καὶ ἀναγκάζων διὰ τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ συμπεριφορᾶς τὰς ευρωπαϊκὰς δυνάμεις νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους του.

Ὁ Μιλάος προεκινδύνευσεν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους του καὶ κατὰ τὸν ἀτύχη πόλεμον τοῦ 1876, ὅτε οἱ Σέρβοι καίπερ ἀνδρείως ἀγωνισθέντες ἠττήθησαν παλαίνοντες μόνοι σχεδὸν κατὰ τῆς Τουρκίας, ἥς τὴν ἰσχύιν δὲν εἶχον ἀκόμη κα-

τάδα εἰς αἱ ρωσικαὶ νίκαι. Ἡ δὲ ἀγαθὴ καὶ περικαλλὴς σύζυγος αὐτοῦ, ἡ βασίλισσα Ναταλία ἠναγκάσθη νὰ ἐκποιήσῃ τοὺς ἀδάμαντάς της διὰ νὰ πληρῶσῃ χρὴ ἅτινα συνήψεν χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ της κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς διὰ τὴν Σερβίαν ἐποχήν.

Ὁ Μιλάος, Ὀβρένοβιτς, τὸ γένος, εἶνε ἀνεψιὸς τοῦ δολοφονηθέντος ἡγεμόνος τῆς Σερβίας Μιχαήλ, ἐγεννήθη τὴν 12 Αὐγούστου 1854, ἀνεκρήρυχθη ἡγεμὸν τὴν 20 Ἰουνίου 1868 ἐνῶ ἤτο ἀκόμη μετράκιον σπουδάζων ἐν Παρισίῳ, ἀντηγορεύθη δὲ βασιλεὺς τῆς Σερβίας τὴν 22 Φεβρουαρίου 1882. Τὸ 1875 ἐνυμνεύθη τὴν Ναταλίαν θυγατέρα τοῦ ρώσου συνταγματάρχου Κέσκου καὶ τῆς πριγκίπισσας Πουλιερίας Στούρτζα. Ἐξ αὐτῆς ἔσγεν ἓνα υἱὸν τὸν πρίγκιπα Ἀλέξανδρον, γεννηθέντα τὴν 2 Αὐγούστου 1876.

Τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλέως Μιλάου παραθετομεν ἀνωτέρω ὅπως ἱκανοποιήσωμεν τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ ἐπιθυμοῦντος νὰ γνωρίσῃ τὴν μορφήν τοῦ ἡγεμόνος ὅστις ὁποῦσδήποτε μέλλει καὶ αὖτις νὰ διαδραματίσῃ σπουδαίον πρόσωπον εἰς τὰ γεγονότα τῆς Ἀνατολῆς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Αἱ περιστάσεις εἶνε κρίσιμοι. Ὁ κύριος Ροντήρης τὸ ἐκήρυξε διὰ τῶν περισπουδάζων αὐτοῦ ἐν τῷ Χρόνῳ Ἀθηνῶν ἄνθρωπων καὶ ὁ κύριος Μεσσηνέζης τὸ ἐπισηματοποίησεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς. Ἀμφιβολία ἐπομένως δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχέ τις ἀκρόασις τοσοῦτον τυφλώτων ὥστε νὰ μὴ τὸ ἀναγνωρίσῃ, βεβαίως ὁμως καὶ αὐτὸς θὰ ἠναγκάζετο νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ συρορὴ τῶσων ἐνδεικτικωτάτων συμπτώσεων καὶ τῶσων περιέργων σημείων τῶν καιρῶν πάντως δὲν εἶνε τυχαία. Καθ' ἡμᾶς δὲ πρὸς τὴν σοβαρότητα τῶν καιρῶν, οὗς διατρέχομεν, οὐδὲν μέγα γεγονός τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων θὰ ἠδύνατο νὰ συγκριθῇ. Καὶ ἀπλὴ ἐπιθεώρησις τῶν σήμερον γινομένων ἀρκεῖ νὰ καταδείξῃ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ.

Εἰς καὶ ἡμῖς μὴν συμπληροῦται ἤδη ἀπὸ τῆς εἰδήσεως τοῦ ρωμυλιωτικοῦ πραξικοπήματος καὶ τῆς ἐμπολέμου στάσεως, ἣν συνεπεῖχε αὐτοῦ ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ φυσικῶς τῷ λόγῳ ἡ Ἑλλάς, καὶ ἐν τούτοις κανένα νέον βρόχον πρὸς σύλληψιν τοῦ ταύρου ἀπὸ τῶν κεράτων δὲν συνέπλεξε ὅπως προσφέρει εἰς τὴν κυβερνήσιν ὁ κ. Στέφανος Ξένος. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς οὐδὲν διπλωματικὸν διέκδημα ἐποίησε παρὰ τῷ ἀρχιενουχῷ ὅπως προσκτιῇται ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἀξιώσεων τὴν τρυφερὰν καρδίαν ὠραίας καὶ ἰσχυρᾶς τινος ὀδάλισκας. Κανεὶς τῶν ἡρώων τῶν θεσσαλικῶν πεδίων, κανεὶς ἀρματωλὸς τοῦ 78, κανεὶς ἐνδοξὸς πετσωματᾶς δὲν ἐνεφανίσθη ὅπως τείρῃ τὴν χεῖρα τῇ κυβερνήσει καὶ προσενέγκῃ τὸν βραχίονά του πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων. Ὁ κ. Δουζίνας οὐδὲν σωτικὸν μέτρον ἐπενόησε πρὸς διέξοδον ἀπὸ τῆς δυσχεροῦς θέσεως ἐν ἣ εὐρισκόμεθα. Ὁ κ. Πλατούτσας, ἀφοῦ ἔδωκε τὸ σύνθημα δι' ἀνδρικωτάτης πρὸς τὸν βασιλέα ἐπιστολῆς, ἐπανῆλθεν ὡς ὁ Κιγκινάτος εἰς τὴν ἀρχάνειαν. Καὶ εἰς ἐπιμέτρον αὐτὸς ὁ κ. Γεννάδιος ἠυδόκησε νὰ παραιτηθῇ τῶν πρὸς τὸν Ὑψίστον ὑπαιθρίων πατριωτικῶν δεήσεων του.

††

Τὰ ἐξαιρετικὰ ταῦτα φαινόμενα συνιδούσα καὶ ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ μὴ ὑστερήσῃ τῶν παρεχομένων αὐτῇ διδασκμάτων καὶ νὰ φανῇ ἀνταξία τῶν περιστάσεων, ἐφόρεσε προσωπίδα Συμβατικῆς καὶ ἐφιλήθη, ἀνεξαρτήτως διακρίσεως κομμᾶτων καὶ φατριῶν, μακρὸν φίλημα Lamourette, οὐ τὸ παράδειγμα ἔδωκεν αὐτοὶ οἱ ἡγούμενοι τῶν ἀντιπάλων μερίδων. Καὶ ἐπειδὴ πιθανὸν μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν νὰ καταλέγεται καὶ ὁ πρῶτος καθηγητὴς τῆς ἱστορίας κ. Τζιβανόπουλος, ἀνοίγομεν μικρὰν παρένθεσιν χρησιμεύουσιν ὅπως καταστήσῃ ὀλίγῳ εὐνόηον τὴν ἀνωτέρω παρομοίωσιν.

Ἡ Γαλλία εὐρίσκετο ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ πρώτου ἀνακτοῦ τῆς Μεγάλης Ἐπαναστάσεως, ἥτις ἐμελλε νὰ τὴν ἀνακυκλήσῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Ὁ θρόνος τοῦ Λουδοβίκου ΙΣΤ' ἵστατο ἐπὶ, ἀλλὰ τὸ ἔδαφος ἐφρευγὲν ἤδη ὑπ' αὐτόν. Τὰ ἀπὸ πολλοῦ συσσωρευμένα μίσση ἐξερηγνυντο αἰφνης ἀχαλίνωτα καὶ ἡ Συμβατικὴ ἦτο τὸ ἐνυρὸν πεδίου τῶν ἐξηγριωμένων ἐρίδων τῶν δημοκρατικῶν μερίδων πρὸς ἀλλήλας καὶ πρὸς τοὺς ἀπομένοντας ὀλίγους ὀπαδοὺς τῆς μοναρχίας. Σπανίως δὲ χώρα παρίστα τοιοῦτο ἀπαίσιον θέαμα ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, ὅτε αἰφνης ἀγγέλλεται ἡ ἀπὸ τῶν βορείων συνόρων εἰσβολὴ τῶν ἠνωμένων Πρώσων καὶ Αὐστριακῶν. Τῇ ἡμέρᾳ τῆς εἰδήσεως ἡ ὄψις τῆς συνελεύσεως ἦτο ὅλως ἀλλοία, ἡ ἡσυχία ἐβασίλευεν ὅπου συνήθως ἐβρυχάτο

ἡ μανία τῶν παθῶν καὶ ἡ περίσκεψις εἶχεν ἀντικαταστήσει τὴν προτέρην ἐξαψιν. Τῆς γαλήνης ταύτης καὶ τῆς συναισθήσεως τοῦ κινδύνου ἐπωφελοῦμενος φιλόπατρις τις πληρεξούσιος ὁ ἱερεὺς Lamourette ἀνέρχεται τὸ βῆμα καὶ δι' εὐγλωττοῦ ἀγορεύσεως παριστᾷ οὕτω ζωηρῶς τὸ μέγεθος τῆς περιστάσεως καὶ τὰ ὑπαγορευόμενα εἰς πάντας καθήκοντα πρὸς τὴν πατρίδα, ὥστε αἱ τελευταῖαι φράσεις του πνίγονται ἐντὸς γενικοῦ ἤχου ἀδελφικῶν φιλημάτων καὶ δακρύων, ἅτινα ἀντήλασσον πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ πρὸ μιᾶς στιγμῆς λυσσώδεις πολιτικοὶ καὶ προσωπικοὶ ἀντίπαλοι. Ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον ἐγένετο πάλιν συνεδρίασις καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀγγέλματος πρώτη ἐντύπωσις εἶχε παρέλθει καὶ τὰ φιλήματα καὶ τὰ δάκρυα τῆς προτεραιᾶς διεδέχοντο πάλιν οἱ συσφιγγόμενοι γρόνθοι καὶ αἱ πτυόμεναι κατὰ πρόσωπον ὕβρεις καὶ ἀπειλαὶ καὶ λοιδορίαι. Ἀπαρallάκτως καὶ παρ' ἡμῖν τῇ ἐπαύριον ἀκριβῶς τῶν ἀσπασμῶν τῶν κκ. Δελγηγιάννη καὶ Λομβάρδου καὶ τῶν δηλώσεων ὅτι οἱ καιροὶ εἶνε κρίσιμοι καὶ τῶν ἀποφάσεων ὅπως καταπαύσωσιν αἱ ἀτελεύτητοι συζητήσεις καὶ οἱ κενοὶ λόγοι, ὁ κ. Χοιδᾶς ὠμίλει ἐπὶ 4 ὥρας καὶ ὁ κ. Μεσσηνέζης ἐφιλονεῖκε πρὸς τὸν κ. Μαργέλλουν περὶ τῆς προέχ. τοῦ ἐφ' ἐδρου ἐμφειλουμένης εὐγνωμοουχύνης.

††

Συμφώνως δὲ πρὸς τὴν τοιαύτην ὥθησιν, ἥτις διδεται αὐτῇ ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν διεύθυνσιν τῆς, καὶ ἡ ὅλη ἐθνικὴ δρᾶσις ἤρχισε λαμβάνουσα φαιδροτέρην τροπὴν. Μὴ δυνάμενοι νὰ κατακτήσωμεν τὴν ἰλλυρικὴν χερσόνησον ἤρχισαμεν σχεδὸν πάντες ἐνασχολούμενοι εἰς τὴν ἰ.λ.-λυρικὴν... ποίησιν. Ὁ Νιαγάρρας τῆς εὐγλωττίας τοῦ κ. Ῥηγοπούλου κατακλύζει καὶ βουλὴν καὶ ἐφημερίδας. Ὁ κ. Δούνης ἀνυπομονῶν διὰ τὴν μὴ κήρυξιν ἐτι τοῦ πολέμου, τὸν ἐκήρυξε τέλος πάντων κατὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ συνεργατῶν δηλώσας ὅτι θὰ ἐπεθύμει νὰ τοὺς ἐβλεπεν ὅλους νεκρούς. Ὁ «Ἐθνικὸς Δεσμὸς» ἀγγέλλεται ὅτι ἀνακύπτει ἐντὸς ὀλίγου ἐκ τῆς τέφρας τοῦ λίαν ἐπικαίρως ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ὅλοι εἶνε διὰ δέσιμον. Ἡ πολεμικὴ ὁρμὴ τῶν ἐφ' ἐδρων ἤρχισε νὰ ἐκσπᾷ κατὰ τῶν γραφείων τῶν ἐφημερίδων. Καὶ κατὰ νεωτάτας εἰδήσεις δραστηρίως ἄρχεται ἐντὸς ὀλίγου ὁ ἐφοπλισμὸς τῶν ἰστωρικῶν ὀχυρωμάτων τῆς Καστέλλας.

Ἐν τῷ μεταξύ, σήμερον ἡ αὐριον, ἀρχὰ ἡ ὀργήγορα, βεβαίως ἀγγέλλεται ὅτι καὶ οἱ Σέρβοι εἰσέρχονται εἰς Μακεδονίαν.

Κόθο ρνο

Η ΒΟΥΛΗ

Ἄν ὅτε πάλι στὴ Βουλὴ φωνάει καὶ ἀντάρα,
ἀν στὸν αἶρα ὑψωθῶν πελώριας μαγκούρας,
ἀν ἀκουσθῇ στὴν αἰθουσα καμμερὰ γερὴ σφαλιάρρα,
ἀν ἀπ' ἐ' ἀκροατήρια βροτῆσουν καὶ κόμπουραῖς,
ἀν τέλος πάντων συναρῶν καὶ μᾶζι φονική,
ἡ συνεδρίασις θὰ πῇ πῶς εἶνε μονοτική.

CCG

—εμμελλεῖς νὸς νόμοις νομίζε· νομίζοντες νὸς ὅτι ἐμμελλεῖς
Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

εμμελλεῖς νὸς νόμοις νομίζε· νομίζοντες νὸς ὅτι ἐμμελλεῖς
εμμελλεῖς νὸς νόμοις νομίζε· νομίζοντες νὸς ὅτι ἐμμελλεῖς

Καὶ ἦν ὥρα μεσονυκτίου καὶ τὸ ὡρολόγιον Πανεπιστημίου ἐσήμαινεν ὥραν ἐνάτην καὶ ἡμίσειαν τῆς πρωίας.

Καὶ ψυχὴ ζωσα οὐκ ἦν εἰς τὰ περίξ ἐκτὸς διαβάτου καρκινωδοῦντος ἐκ τῆς μέθης, ὅς ἀπύρχετο ἄδων καὶ τραυλίζων: «Οἱ μήκωνες πάντες, ὦ μήκων ἐμοῦ...» ὁ ὅστις μεθερμηνεύμενος: «ὄλαις ἢ παπαρούναις, παπαρούνα μου!..»

Καὶ σικαὶ ἰθεάθησαν εἰς τὰ Προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου καὶ βήματα ἡκούσθησαν βαρέα ἐπὶ τῶν πλακῶν καὶ ψιθυρος ὥσπερ συλλαλητηρίου.

Ἦν δὲ ὄντως συλλαλητήριον, πλὴν οὐχὶ ἀνθρώπων ἀλλ' ἀνδριάντων. Ἀπὸ τοῦ βήθρου αὐτοῦ κατήλθε βαρὺς ὁ Φερραῖος, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ Πατριάρχης ἐρεϊδόμενος ἐπὶ τῆς πατριαρχικῆς αὐτοῦ ῥάβδου, ἀμφοτέρω οὖν ἔβησαν πρὸς Κοραῖν καὶ ἐβόηθησαν τὸν γηραιὸν καταβῆναι ἐπίσης ἐκ τοῦ βήθρου.

Καὶ ἀνέβλεψα καὶ εἶδον: καὶ ἰδοὺ οἱ τρεῖς συνελθόντες ὑπὸ τὸ περιστύλιον διεσκέποντο.

Καὶ εἶπε Ῥήγας: Οὐκ ἀνεχθήσονται τὸν ἀλλόφυλον ἵστασθαι μετ' ἐμοῦ. Ἐγὼ ἐσπείρα ἵνα θερίσωσιν οἱ ἐμοὶ ὁμογενεῖς καὶ ἰδοὺ θερίζουσι τὰ βδελύγματα τῆς Ἀνατολῆς, ἃ αὐτὸς προήγαγεν εἰς φῶς καὶ εὐημερίαν. Ἐγὼ ὁ πεφυτευκὼς δένδρον ἐλευθερίας ἀποστρέφομαι τοὺς ὑλοτόμους.

Καὶ εἶπεν ὁ Πατριάρχης: Οὐ ποθῶ ἔχειν σύντροφον τὸν προστάτην τῶν σχισματικῶν καὶ διωκτῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀγαπήτα τὰ δημιουργήματα Κυρίου ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὰ δημιουργήματα Κυριακοῦ.

Καὶ εἶπε Κοραῖς ὁ γηραιός: Εἰ τοποθετήσωσι πρ' ἐμοὶ τὸν βρεττανὸν τὸν ἑτερόγλωσσον, ἐγὼ οὐ δυνήσομαι ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλ' ἄρξομαι ἐκ νέου τοῦ ποιεῖν ἄτακτα!

Καὶ συσχεψάμενοι ἔτι ἀνέτεινον τὰ ὄμματα καὶ ἐφώνησαν πρὸς τὴν γείτονα Ἀθηνᾶ τῆς Ἀκαδημίας: Φώτισον ἡμᾶς, ὦ θύγατερ Διὸς Αἰγιοχόου!

Καὶ ἀποκριθεὶσα ἡ Ἀθηνᾶ εἶπε: Τὸ κράτος τὸ ἐμὸν ἐπὶ τοῦ λαοῦ τούτου παρήλθεν, ἀλλ' ἰδοὺ συμβουλὴν δίδωμι ὑμῖν ταύτην. Εἰ βεβηλώσωσι τὸ τέμενος ὑμῶν παρεισάγοντες δουλικῶς τὸν ἀλλόφυλον, ἕμα τῷ πρώτῳ συλλαλητηρίῳ, πέσετε ὑμεῖς ἐπὶ τῶν κενῶν αὐτῶν κεφαλῶν καὶ συντρίψατε αὐτάς.

Καὶ αἱ γλαῦκες τῆς Ἀκαδημίας ἐκρωζαν καὶ οἱ ἀνδριάντες ἀνῆλθον ἐπὶ τῶν βήθρων αὐτῶν.

Καὶ ἰδοὺ νέφος ἐπῆλθε καὶ ὁμίχλη ἐσκίασε τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἤκουσα φωνὴν λέγουσαν: βλέψον!

Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ εὐρέθην ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ γλύπτου Βιτάλη καὶ εἶδον ἀνδριάντα ἀνδρὸς γηραλέου, καὶ ὁ ἀνδριὰς ἦν τοῦ Γλάδστωνος ὁ μέλλων ἰδρυθῆναι ἐν τοῖς Προπυλαίοις τοῦ Πανεπιστημίου.

Καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἀνδριὰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔλαβε φύλλον παρατυχὸν τῆς Παλιγγενεσίας, ἀναγνούς δὲ καὶ συνοφρωθεὶς εἶπε:

«Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου· ἰδοὺ οἱ Βούλγαροι οἱ ἐμοὶ φίλοι ἀπολωλότες εἰσίν. Ἐγὼ γὰρ Βουλγαρίαν ἠγάπησα καὶ μάτην Ἑλλήνες ἐπειράθησαν εἰσαγαγεῖν ἐν ἐμοὶ φιλελληνισμόν διὰ δαμαλισμοῦ. Σοφὸς εἰμὶ ἐγὼ καὶ ἡ Σοφία ἡ ἐμὴ... ἡ πρωτεύουσα τῆς Βουλγαρίας ἐστίν. Καὶ αὖτις δὲ γράψω πρὸς Λαβελῆ».

Καὶ καταλθὼν εὐθέως τοῦ βήθρου ὁ ἀνδριὰς καὶ περιβλήθεις μανδύαν ἐξῆλθε τῷ ἐργαστηρίου. Καὶ ἠκολούθησα τὰ βήματα αὐτοῦ καὶ εἶδον αὐτὸν πορευόμενον πρὸς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Σόλωνος βουλγαρικὸν καφενεῖον.

Καὶ ἐσκοτίσθησαν παροδικῶς οἱ ὀφθαλμοί μου ὑπὸ ὁμίχλης καὶ ἤκουσα ἐκ νέου φωνὴν λέγουσαν: βλέψον!

Καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ παῖς μικρὸς ἐφημεριδοπώλης ἔβαινε δρομαῖος κρᾶζων: Ὁ Νεολόγος καὶ τὰ νεώτερα τηλεγραφήματα!

Καὶ τὰ νεώτερα τηλεγραφήματα εἶχον οὕτως: «Λοιπὸν. Αἱ ἐκλογαὶ ἀπέβησαν ὑπὲρ τῶν φιλελευθέρων. Ὁ Γλάδστων ἐσχημάτισεν ὑπουργεῖον». Καὶ τὸ δεύτερον τηλεγράφημα: «Λοιπὸν. Ὁ Γλάδστων προτείνει τὴν ἰδρυσιν βουλγαρικῷ βασιλείῳ ἐκτεινόμενου ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου μέχρι τοῦ Ἀδριατικοῦ. Ἀγγλικὸς στόλος καταπλεῖ εἰς Πειραιᾶ.»

Καὶ ὁ λαὸς ἀναγνούς ταῦτα ἐθυμώθη σφόδρα καὶ ἠλάλαξε. Καὶ εὐθέως συνῆλθεν εἰς συλλαλητήριον καὶ πορευθέν τὸ πλῆθος εἰς ἐργαστήριον γλύπτου παρέλαβε τὸν ἀνδριάντα Γλάδστωνος καὶ ἔροιψεν αὐτὸν ἐντὸς καιομένης καμίνου καὶ ματέβαλε τὸ μάρμαρον εἰς ἄσβεστον.

Καὶ ἀναμίξαν τὴν ἄσβεστον ὕδατι ἐντὸς κάδου περιῆλθε τὴν πόλιν τὸ πλῆθος καὶ ἀπέσβεσε τὰς ἐπιγραφὰς πολλῶν καφενειῶν καὶ ξενοδοχείων «ὁ Γλάδστων».

Καὶ μεταβὰν τὸ πλῆθος εἰς Πνύκα ἔχρισεν αὐτὴν διὰ τῆς ἄσβεστου πρὸς ἀπολύμανσιν αὐτῆς ἐκ τῆς βεβηλώσεως, τῆς προσγενομένης αὐτῇ ἄλλοτε διὰ τῶν ἀγορεύσεων τῶν θεολόγων ρητόρων καὶ τῶν πρὸς Γλάδστωνα ψηφισμάτων.

Καὶ διὰ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ μίγματος τῆς ἄσβεστου ἐφράζετο τὸ στόμα τοῦ Δαμαλᾶ καθηγητοῦ καὶ ἄλλων ἵνα μὴ συνηγορήσωσι πλέον ὑπὲρ τοῦ Γλάδστωνος.

Ἄββαυούμ

Τ' ΑΛΟΓΑ

Τὰ ξακουσμένα τᾶλογα, ὅπου μὲ τόσο κόπο ἐστειλάμε νὰ πάρουμε ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία, οἱ Τούρκοι πρώτοι ἀπὸ μᾶς τὰγόρασαν μὲ τρόπο, καὶ τώρα πᾶ μᾶς ἄφησαν εἰς τοῦ λουτροῦ τὰ κρᾶ.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἔξοπτρωσε καὶ ἄλλο cassus belli καὶ ρεῖα μᾶς ἐπαπειλεῖ, θαρρῶ, ἐπιστρατεία, καὶ ἂν ἡ Ἑλλὰς τὸν πόλεμον τὸν θέλῃ καὶ δὲν θέλῃ, ἀλλὰ θὰ γίνουν τᾶλογα πρὸς πόλεμον αἰτία.

Πᾶρε λοιπὸν καὶ τᾶλογα γὰρ τὴν κακὴ μας μοῖρα, καὶ ἄλλη νέα ξαφνικὴ μᾶς ἦλθε παλινκα. ὅχι ἐγὼ τὰγόρασα, ἀλλ' ἐγὼ τὰ πῆρα, θὰ τοσαυθοῦμε ἄφηνκα μαζὶ μὲ τὴν Τουρκία.

Καὶ τί γινέται ἀπὸ μᾶς τῶν Τούρκων ἡ ἀρέλη; ὅσα ὅπλα, ἔθνοφύλακες, μὲ ὅλη σας τὴ φούρρα, μὴν παραβλέψετε ποσὺς καὶ αὐτὸ τὸ casus belli, ἐκτὸς ἂν στείλου καὶ εἰς ἡμᾶς τοῦλάχιστον γαϊδοῦρα.

Σουρ

ANTONIOΣ ΠΙΚΑΚΗΣ

Ὁ εἰς τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς κληθεὶς διὰ τῆς ὑφ' αὐτοῦ συναδελφικῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα κ. Ἀντωνίου Ριπάκη εἶνε Κρήνη τὴν πατρίδα γεννηθεὶς εἰς Κ50ηρα τὸ 1824.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἔλθων εἰς τὴν Λευθεραν Ἑλλάδα διωρῶν διηκγύρος τὸ 1844 παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίοις καὶ ἐξήσκησεν αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μέχρι τοῦ 1851, ὅτε διωρῶν ἀντισπαγγεῦς ἐν Ἀθήναις καὶ βραδύτερον πρωτοδικῆς. Τὸ 1854 προήχθη εἰς εἰσαγγεῖον ἐν Πάτραις, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ ἔτος ἀπενεμθῆ αὐτῷ τὸ παράσημον τοῦ Σωτήρος διὰ τὰς φιλοπαιδικὰς αἰδέας ἐνεργείας τοῦ δι' ὧν κατώρυσσε νὰ διασωθῇ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Γάλλου μοιραρχοῦ τὰ συλλεγθέντα ἑλληνικὰ πολυκριὰ πλοῖακινα ἀντὶ τὰς διώξεων τῶν ἐν Ἡεσίῳ τότε ἀναστάτων. Παραυθιγῆς τῆς ἀπὸσταλῆς ἔμεινεν ἐν Πάτραις ἐξαπαθὼν τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα μέχρι τοῦ 1860 ὅτε ἐξελέγη βουλευτὴς Πατρών, ἐργαστατὴς δὲ μέλος διακεκριμένον τῆς τότε συμπολιτεύσεως, ἀνατιθεῖς εἰς αὐτὸν καὶ ἐκτάκτου ἀποστολῆς εἰς Ἀργολίδα κατὰ τὴν Ναυπλιακὴν ἐπανάστασιν.

Μετά το 1862 απώσθη της πολιτικής και εξήλκε το επάγγελμά του ἐν Αθῆναις μέχρι τοῦ 1875, ὅτε ἐξελέγη βουλευτῆς Πατρῶν. Τοιοῦτος ἐξελέγη καὶ ἀπὸ τὸ 1879 καὶ τὸ 1881 ἐγένετο ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὸ ὑπουργεῖον Κουμουνοδόρου. Κατὰ τὴν ὑπουργίαν του συνεστήθησαν τὰ βλητικά δικαστήρια καὶ ἐστῆσαν οἱ ἑλληνικοὶ νόμοι εἰς τὰς νῆας ἐπαρχίας. Ἀποχωρῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1881, ἐξελέγη κατὰ τὰς τελευταίας καὶ αὐτὸς βουλευτῆς Πατρῶν δια μέγαλης πλειονότητος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΣ

Ὁ γιηραὶὸς υποστράτηγος, ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν στρατοῦ, εἰς
 ὃν ἐνθουσιαστικῶς συρρέουσι καθ' ἑκάστην τὰ στίφη τῶν ἀρειμανίων ἐφίδρων,
 εἶνε παλαιὸς καὶ δεδοκιμασμένος στρατιωτικῆς γέννημα δὲ τῆς ἡρωϊκῆς Κρή-
 τας, γεννηθεὶς ἐν Ῥεθύμνῃ ἐν ἔτει 1812.

Κατατάχθεις ἐκ τῶν πρώτων ἐν τῷ στρατιωτικῷ τῶν Εὐελπίδων σχολείῳ ἀπερρίθηνεν ἐξ αὐτοῦ μετ' εὐδοκίμων· σπουδὰς τὸ 1831 καὶ κατατάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ πυροβολικοῦ, ματαίως τὸν πρώτον τοῦ ἑλευθέρου ἔθνους ἀξίωματικόν.

Ἐκτοτε ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν προαχόμενος ἐγένετο στρατηγὸς καὶ ταξίαρχος τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος ὑπηρετῶν ἀκαταλείπτως ἐν τῷ στρατῷ μελετῶν καὶ μοχθῶν ὑπὲρ τῆς διοργανώσεως του.

Διετελέσθη ἐναλλάξ διοικήτης τοῦ ποροβολικοῦ, καθηγητὴς τῆς πολεμικῆς καὶ τῆς ὀχυρωματικῆς ἐν τῇ σχολῇ τῶν Ἑλλήνων, διευθυντὴς τῶν σπουδῶν καὶ διοικήτης τῆς σχολῆς ταύτης, ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ καὶ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, πρωθυπουργοῦντος τοῦ Καυμουναίου.

Ἐπὶ οἰκουμένηῃ, ὅτε ὅλος ὁ στρατός ἀπέταξε δύο μεραρχίας, τὴν ἀνε-
τῆθ' ἡ διοίκησις μίαν τούτων, καταργηθεῖσιν δὲ αὐτὰ τῶν μεραρχιῶν, διωρί-
σθη ἀρχὴν τοῦ στρατοῦ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς τοιοῦτος διετέλεσε
καὶ στρατοπεδάρχης τοῦ ἐν Ἀργεῖον κατ' ἀρχὰς καὶ ἐν Λεπιδίου κατόπιν
στρατοπεδεύσαντος, στρατοῦ ἐξ ὅλων τῶν ὁπλιν.

ANTIΘΕΣΕΙΣ

Δὲν ἀρνοῦμαι τὴν εὐλικρίνειαν τοῦ πολεμικοῦ ἐνθουςιασμοῦ ὅσας συνήρπασε νέους καὶ γέροντας ἡλεκτρίσας καὶ τοὺς ἐμπεδωτέρους τῶν κατοίκων τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου τοὺς προσηλωμένους εἰς τὰ παλαιὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τὰ διὰ μακρὰς πολεμικῆς ἀπεργίας καθιερωθέντα. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι αἱ ἀρρήτριοι νυκτεριναὶ κραυγαὶ ἔσχυσαν νὰ μετατρέψωσιν ἐπὶ τὸ πολεμικώτερον καὶ τῶν ἀκτιδῶν τὸ φρόνημα. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι παρὰ μεγάλῳ μέρει τῶν ἀποτελούντων τὸ εἰρημένον βασίλειον ἐξεδηλώθησαν συμπτώματα πυρετώδους ἐγκεφαλικῆς ἀναστατώσεως, ἥτις ἐκ συμπαθείας μετεδόθη καὶ πέραν τῶν ὁρίων κατὰ διαφόρους διευθύνσεις. Μόνον ἡ ἀνωτέρω ὑπόθεσις δύναται νὰ ἐξηγήσῃ καὶ ὅσα ἀκούομεν καὶ ὅσα βλέπομεν διαπραττόμενα τὰς ἡμέρας ταύτας.

Ἡ γαλλικὴ *Πρωτα*, ἧς αἱ εἰδήσεις καὶ τὰ ἄλλα εἰνε-
 λεγραφήματα τῶν ἀνταποκριτῶν της δι' ἐδικοῦ μάλιστα
 καλωδίου ἐκπεμπόμενα λέγει ὅτι ἐν τινι συνεντεύξει ὁ κ.
 Τρικούπης εἶπεν ὅτι συμφέρει ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης καὶ

τῶν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ ἡ *Πάλλ-Μάλλ Γκαλέ* διατείνεται ὅτι ὁ αὐτὸς κ. Τρικούπης εἶπεν εἰς αὐτὴν ἐμπιστευτικῶς ὅτι ἂν ἦτο αὐτὸς πρωθυπουργὸς θὰ ἔσχιζε τὸ χειρόγραφον καὶ θὰ εἰσέβαλλεν αὐθωρεὶ εἰς τὴν Ἑπειρον.

Ὁ καλὸς συνάδελφος *Χρόνος Ἀθηνῶν* δημοσιεύει τὴν εἰκόνα καὶ τὴν βιογραφίαν τοῦ κ. Τρικαύτη καὶ διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον προτάσσει πρόλογον ἀναιρῶν ὅσα λέγει ὁ ἐξημερητικὸς βιογράφος του.

Τὸ ποίημα τοῦ κ. Παράσχου ἐξυμνεῖ φλογερῶς τὸν αὐτὸν ἐγκριτὸν πολιτευτὴν, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καταδικάζει αὐτὸν νὰ φορέσῃ βουλγαρικὸν καλπάκι καὶ τὸν διατάσσει ὄχι πολὺ συνετῶς νὰ θέσῃ τοὺς δακτύλους μεταξὺ τῶν ψαλιδῶν τοῦ πολιτικοῦ καρχίνου πρᾶγμα ἐπιτρεπόμενον ἴσως μόνον εἰς τὸν ἄλλοτε βουλευτὴν Κερκύρας κ. Νικοκίχουραν.

Ὁ πῶς βουλευτῆς Ἀγυιάς κ. Ν. Στεφανίδης προσφω-
νῶν τοὺς καλαβρυτινοὺς ἐφείδρους, συνθέτει ὁμηροκέντρα με-
τατρέπων εἰς τὰ ἡμέτερα ἦθη τοὺς στίχους τοῦ ποιητοῦ,
ἐνῷ ἡ κυρία Χονδρομανιώλη προσκαλεῖ τὸν υἱὸν τῆς τελονα-
φύλακα ἀνωνύμου τελωνείου νὰ μεταβῇ ἀνεὺ ἀναβολῆς εἰς
τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον καὶ ὁ πεταλωτῆς κ. Ζαχαρίου

δικακρύττει ὅτι ἀπώλεσε κατὰ τὴν ὁδὸν Λυκούργου κατὰ-
στιχον μεσαίου μεγέθους μὲ μερίδας πιστοχρεώσεων, ἤγουν
βερεσεδίων.

Καὶ τέλος πάντων οἱ κκ. βουλευταὶ ἀπὸ τοῦ βήματος
δογματίζουν ὅτι δὲν εἶνε καιρὸς λόγων καὶ διὰ τὰ ἀποδεί-
ξωσι τὸ θέμα τοῦτο ἀγορεύουσι κατὰ μέσον ὅρον ἀπὸ τριῶν
τετάρτων ἕκαστος μέχρι μιᾶς ὥρας καὶ τινων λεπτῶν. Κατὰ
παράδοξον δὲ σύμπτωσιν πάντες οἱ ἀγορηταὶ τῶν νυκτερι-
νῶν διαδηλώσεων προλαβόντες τοὺς κ. βουλευτὰς ἤρχιζον
διὰ τῆς στερεοτύπου πλέον φράσεως: *Δὲν εἶνε ὥρα λόγων*.
Καὶ ἐν τούτοις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἐξεφωνήθησαν τοὐλάχιστον
ἑκατὸν λόγοι περὶ καὶ ἑμμετροὶ διαφόρων διαστάσεων, οἵτι-
νες ἐκτυπούμενοι ἠδύναντο νὰ συμπληρώσωσι κύριος οἶδε πό-
σους τόμους εἰς 8ον ἐκ διακοσίων καὶ ἐπέκεινα σελίδων (τύ-
ποις ἀδελφῶν Περρῆ).

Καλὸν θὰ ἦτο πρὸς ἀπλὴν ὑπόμνησιν νὰ ἡγοράζετο καὶ
νὰ ἐτοποθετεῖτο εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων μίᾳ κλε-
ψύδρα. . . . Ἀλλ' ὄχι, ὄχι! τὸ πρῶτον συνθετικὸν μέρος
τῆς λέξεως δὲν μοὶ ἀρέσκει, διότι ὑπενθυμίζει, πολὺ ἀκαιρῶς
μάλιστα εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, τὸ περιβόητον ῥῆμα,
τὸ ὁποῖον ἐκλινε ἀπὸ τοῦ βήματος ἄλλοτε μὲ τὴν ρουμελιω-
τικὴν προφορὰν τοῦ ὁ κ. Κατσιακαπῆς.

ΣΗΜΑΣΤΙΚΟΤΑΤΑ

Μαῦρος Ἰάτος

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ

Εἰς τὴν εἰσερχόμεθα δεινὴν φορολογίαν

λοιπὸν καθεὶς τὸ χρημῖα του ἅς παύσῃ νὰ πετᾷ,

ἅς συνεισίσῃ ἑκαστος στήν ὀλιγογραφίαν

κ' ἅς κόψῃ τόσα ἔξοδα καὶ λοῦσα περιττά.

Κόψτε λοιπὸν, ὁμογενεῖς, τὰς ἀμαξοδρομίας

τὰς ἐκδρομὰς, τὰ θιάτρα, τὰ δείπνα, τοὺς χοροὺς,

τὰ τίρ-ρίγκεον, τὰ τίρρ δούχον καὶ τὰς λιμβοδρομίας,

κόψτε καὶ τοὺς λακίδες σας κ' ὅλους τοὺς θυρωροὺς.

Τὴν ἔδδομάδα μὲν γορὰ νὰ τρώτῃ χρίας μόνον

καὶ τὸ λοιπὸν προσφίρετε ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων,

κόψτε τὰ φροῦτα, τὰ γλυκὰ, τὰ παγωτά, τὸ γάλα,

καὶ τέλος πάντων, ἀδελφοί, κόψτε καὶ τὸ Σιγάλα!

ΝΕΟΣ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ

Γενικῶς ἀνσμιολογεῖται τὸ καθ' ὁλοκληρίαν ἑλλίπτες καὶ ἐν
πολλοῖς ἐσφαλμένον τῶν συνήθως μέχρι τοῦδε ἐν χρῆσει παρὰ
τῷ λαῷ γνωστῶν δημῶδων ὀνειροκριτῶν. Τῆς ἀτελείας δὲ ταύ-
της κυριώτατον ἀποτέλεσμα εἶνε τὸ νὰ καθίσταται ἐτι μάλ-
λον ἐπαισθητὴ ἢ χρησιμότης αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἐσχέθημεν
ὅτι εὐάρεστον ἅμα καὶ ὠφελιμωτάτην ὑπηρεσίαν θὰ προσε-
φέρομεν τῷ κοινῷ παρέχοντες διὰ τοῦ ΑΣΤΕΟΣ σύντομον
ὑπόδειγμα πρὸς συντάξιν νέου καὶ τελείου ὀνειροκριτοῦ ἐπὶ
τῇ βάσει τῶν κατωτέρω προχείρων σημειώσεων, περὶ τῆς
ἀκριθείας ὅμως τῶν ὁποίων, ἐκ μακρᾶς πείρας καὶ παρατη-
ρήσεως βεβαιωμένων, δυνάμεθα νὰ ἐγγυηθῶμεν.

ΑΒΥΣΣΟΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ παρυσθῆς εἰς): Φίλος σου θὰ
σὲ ὀδηγήσῃ εἰς μουσικὴν συναυλίαν ἐν τῷ ᾠδαίῳ.

ΑΓΚΙΝΑΡΑΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ ἐπάτησες εἰς τὴν): Θὰ γεί-
νης πολιτικὸς φίλος τοῦ κ. Μεσσηνέζη.

ΒΟΘΡΟΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ ἐνέπεσες εἰς): Θὰ λάβῃς ἐπι-
στολὴν τοῦ κ. Καλλιγᾶ.

ΚΕΡΑΥΝΟΙ (*Ἐν ἰδῆς διὰ ἐνέσκηψαν εἰς τὴν οἰκίαν σου):
Θὰ περιέλθῃς εἰς συζήτησιν μετὰ τῆς πενθερᾶς σου.

ΚΥΩΝ ΛΥΣΣΩΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ σὲ ἐδάγκασε): Θὰ γράψῃ
περὶ σοῦ πολιτικὴ τις ἐφημερίς.

ΛΗΘΑΡΓΟΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ περιέπεσες εἰς): Θὰ μελετή-
σῃς σύγγραμμα ἑλλήνος καθηγητοῦ τῆς φιλοσοφίας.

ΠΝΙΓΟΡΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ σὲ): Θὰ νυμφευθῇς ἐντὸς τοῦ
μηνός.

ΟΝΟΝ (*Ἐν ἀκούσης ὀγκανίζοντα): Θὰ μεταβῇς εἰς τὰ
Ὀλύμπια καὶ θὰ ἐνωτισθῇς τῆς φωνῆς τοῦ κατὰ τὴν ἐσπέ-
ραν ἐκείνην βαρυτόνου. (Τὸ ὄραμα τοῦτο εἶνε σύνθηρες κατὰ
τὸ θέρος).

ΠΑΓΩΤΟΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ τρώγεις): Θὰ ἀναγνώσῃς λυρι-
κὸν ποίημα τῆς ἐποχῆς.

ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ εὐρίσκεσαι εἰς): Θὰ ἐκ-
λεχθῇς βουλευτής.

ΕΚΔΕΡΟΥΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ σὲ ἐκδέρουρ ζωνταρόν): Ἡ
κυρία σου θὰ αἰσθανθῇ τὴν ἀνάγκην συμπληρώσεως τοῦ καλ-
λωπισμοῦ της καὶ θὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν πρὸς τοὺς προμη-
θευτὰς της.

ΦΡΥΝΟΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ κατέπιες): Θὰ παραστῇς εἰς τὴν
διδασκαλίαν πρωτοτύπου δράματος.

ΧΟΙΡΟΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ): Θὰ ἀποθάνῃ ἡ σύζυγός σου.

ΠΑΥΣΙΜΟΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ εἶχες ἀνάγκην νὰ πλυνθῇς):
Θὰ συναντήσῃς πολιτευόμενον, ὅστις θὰ σοὶ τείνῃ τὴν χεῖρα.

ΠΥΡΕΤΟΣ (*Ἐν ἰδῆς διὰ σὲ κατέλαβε τεταρταῖος): Θὰ
εἰδοποιηθῇς ὅτι ἀνήκεις εἰς τὰς καλουμένας ὑπὸ τὰ ὄπλα
ἡλικίας τῆς ἐφεδρείας.

ΤΥΦΛΩΣΙΣ (*Ἐν ἰδῆς διὰ ἐτυφλώθης): Θὰ ἐξέλθῃς εἰς
περίπατον ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Ἀθηνῶν ἐν ἡμέρᾳ κύνιστροῦ
καὶ θὰ ἰδῇς ἀμέσως τὸ ὄνειρόν σου πραγματοποιούμενον.

ΠΡΑΞΙΝ ΗΡΩΙΚΗΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ ἐκαμες): Θὰ πληρώ-
σῃς τινὰ ἐκ τῶν δανεισμάτων σου.

ΑΡΧΙΕΥΡΟΝΟΧΟΣ (*Ἐν ἰδῆς διὰ διωρίσθης): Θὰ γαπήσῃς
πλατωνικῶς.

ΑΣΦΥΕΙΑΝ (*Ἐν ἰδῆς διὰ ἐκινδύνευσας νὰ πάθῃς ἀπὸ):
Θὰ παρευρεθῇς εἰς ἀθηναϊκὴν οικογενειακὴν συναναστρόφην.

ΩΡΥΓΑΣ (*Ἐν ἰδῆς διὰ ἀκούεις): Θὰ παραστῇς εἰς μυστι-
κὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐν πάσῃ ἐποχῇ ἄλλ' ἢ ἰδίᾳ κρίσι-
μων διὰ τὴν πατρίδα περιστάσεων.

Κράκ

ΕΠΙΔΟΡΠΙΑ

Ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος περιέστη πολλὰκις ἐπὶ ξυροῦ
ἀκμῆς, ἀλλ' οὐδέποτε μέχρι τοῦδε καὶ ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῶν
βελονῶν τῶν ραπτῶν ὅπως κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Πᾶσαι
αἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν θερμὰς ἐπικλήσεις πρὸς τὴν φι-
λοπατρίαν τῶν ραπτῶν τῆς πρωτεύουσας, μία δὲ ὑπεράκον-
τίσασα τὰς ἄλλας ἐγράψεν αὐτολεξεῖ τὰ ἑξῆς: «Ἐν ὀνόματι
τῆς κινδυνεύουσας πατρίδος, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως σπεύσῃτε
νὰ παρὰσχῇτε τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας σας, ἀφ' ὧν κατὰ
μέγα μέρος ἐξαρτᾶται ἡ ἑκδοσις τοῦ ἐθνικοῦ ἀγώνος». Πλη-
ροφоруμένη ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀνωτέρω ἐπικλή-
σεως ὁ τοῖς πᾶσι γνωστὸς καὶ ἀγαπητὸς κ. Λαμπίνης μετέβη

παρά τῷ στρατηγῷ Βοσσερ καὶ παρουσίασε πρὸς αὐτὸν σχέδιον ἐκστρατείας παρ' αὐτοῦ καταρτισθέν.

++

Ἡ φίλη Ἀμάλθεια τῆς Σμύρνης καταληφθεῖσα καὶ αὐτὴ ὑπὸ ἀγανακτήσεως διὰ τὴν φιλοβουλγαρικὴν διαγωγὴν τοῦ Γλάδστωνος ἐδημοσίευσε σφοδρὸν ἄρθρον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Καὶ σὺ, Βροῦτε;» Φιλικῶς παρατηροῦμεν εἰς αὐτὴν ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ ἁρθρου τῆς εἶνε λελανθασμένη· διότι ὁ παρ' ἡμῖν καλλιτέχνης κ. Βροῦτος δὲν εὐθύνεται ποσῶς διὰ τὸ ἀμάχημα τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Γλάδστωνος· ὁρθὸν θὰ ἦτο ἐπομένως ἂν ἔγραφε: Καὶ σὺ, Βιτάλη;

++

Οἱ ποιηταὶ ἀπτόητοι ἐξακολουθοῦν ν' ἀποτείνωσι φλογερὰ ἐγερτήρια πρὸς τὸν Βασιλέα. Ἐκ τῶν περὶ τὸν βασιλικὸν λόγον διαπραγματεύσεων ἐγνώσθη ὅτι ἡ Α. Μ. μετέβλεν εἰς τινὰ μέρη τὸ ὑποβληθὲν αὐτῷ κείμενον τοῦ λόγου διότι δὲν τῷ ἤρεσκεν ἡ ἔκφρασις: Ἰλλυρικὴ Χερσόνησος. Κατὰ συνέπειαν ὑποθέτομεν ὅτι δὲν τῷ ἀρέσκει ὡς ἔχουσα τὴν αὐτὴν συνήχησιν καὶ ἡ λυρικὴ ποιήσις καὶ ἐπομένως οἱ ποιηταὶ ματαιοποιοῦσιν.

++

Ἰδοὺ ἡ ἐπίδρασις τοῦ βουλγαρισμοῦ ἐν μέσαις Ἀθήναις. Ἐφημερίς τις ἐδημοσίευσε κατ' αὐτὰς ἄρθρον φέρον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν:

ΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΑΣΚΕΣΕΙΣ

λέξεις φανερώς βουλγαρικαί!

++

Ἀκουσθὲν ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου τὴν πρώτην μετὰ τὸ μεσονύκτιον μετὰξὺ δύο ὑπόπτου ἐξωτερικοῦ.

- Καὶ τί δουλεῖα σκοπεύεις νὰ κάμῃς;
- Σκέπτομαι ν' ἀνοίξω κανένα μαγαζί.
- Ἐχεις κεφάλαια;
- Ὁχι, ἔχω ἓνα ἀντικλεῖδι.

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Πελέκως τοῦ Τυρνάβου:

«Προσθετέον εἰς ταῦτα πάντα καὶ τὴν σῆψιν διαφόρων περιττῶν οὐσιῶν οἷον φλοιῶν πεπόνων καὶ ἄλλων ὁμοίων ἐν αὐτῷ τῷ βόθρῳ καὶ θέλομεν ἔχει πλήρη τὴν εἰκόνα ἀγριότητος, ἀκηδεΐας καὶ βαρβαλισμοῦ. Πρὸς Θεοῦ!»

++

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Καὶ ἰδοὺ σήμερον ὁ Πέλεκος τροχίσας καὶ ἀκονίσας τὴν κοπερεὴν αἰχμὴν του ἐξέρχεται ἐν τῇ παροπλίᾳ του».

++

Ἐκ τῆς Ἀνδρου:

«Τὸ θέαμα θὰ εἶνε συγκινητικώτατον καὶ τόσον, ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ ἐπαρχία καὶ ἡ πόλις μας εἶδε. Καὶ θὰ ρεῦσιν αὖτις τὰ δάκρυα ποταμῆδόν, δάκρυα ἀποχωρισμοῦ καὶ συγκινήσεως ἀνεκλαλήτου, δάκρυα τοῦ ἦξεῖς ἀφίξεις οὐ θνήξῃς ἐν πολέμῳ!»

++

Ἐκ τῆς Τριχωρίας:

«Θὰ βρυχηθῶσιν ὀργιζόμενοι, φρικάζοντες δέ, καὶ τοὺς ὀξεῖς ὀδόντας τε καὶ ὀνυχὰς χειριζόμενοι θὰ ὀρμήσωσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τῆς Ἑλλάδος».

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

«Ἄμα ὡς κανονισθῶμεν, διότι οὐτε γράφειον ἡδυνήθημεν νὰ κανονίσωμεν ἔτι, προτιθέμεθα νὰ ἐκδώσωμεν καὶ ἐν πρωτότυπον ἐπαρχικὸν περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον — «Ἡ μα-ναβέλα».

++

Ἐκ τοῦ περιποθῆτου Φανοῦ τῆς Σύρου:

«Ἄρθρον 2 (προτεινόμενον νομοσχεδίου). Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις τότε μόνον θέλει διαλύσει τοὺς στρατοὺς, ὅτε ἡ Εὐρώπη προτιμῶσα τὴν εἰρήνην τοῦ πολέμου παραδώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς δικαιουμένας εἰς αὐτὴν χώρας, ὅταν οἱ Βούλγαροι ἀναγνωρίσωσι τὰ ἑλληνικὰ δικαιώματα καὶ ὁ κληρὸς αὐτῶν ἀλλάξῃ ἐνδυμασίαν καὶ κατεδαφισθῶσι τὰ φρούρια Ρουτσουκίου, Σιμιστρίας, Σούμλας καὶ Βέρονης».

Ρευσευχέυτη

Τὸ Τραγοῦδι τοῦ πολέμου τοῦ ἀγαπητοῦ συνεργάτου μας κ. Δ. Κόκκου, τονισθὲν παρὰ τοῦ ἰδίου θέλει παιανίσει σήμερον ἡ ὑπὸ τὸν κ. Καίσαρην μουσικὴ τοῦ πυροβολικοῦ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας.

Εἰδοποιοῦνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ ὅτι ὀφείλουσιν ἀνυπερθέτως νὰ πληρώσωσι τὴν συνδρομὴν των μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ παρόντος γ' φύλλου, οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἅμα τῇ παρουσίᾳ τῆς ἀποδείξεως, οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μέχρι τῆς 3 Νοεμβρίου καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μέχρι τῆς 15 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ δύνανται νὰ πληρώσωσιν εἰς τοὺς ἡμετέρους κατὰ τόπους ἀνταποκριτὰς παρ' ὧν θέλουσι λάβει τὴν ἀπόδειξιν. Ἀνταποκριταὶ ἡμῶν εἰσὶν οἱ ἐξῆς: ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μὲν οἱ κκ. Π. ΛΥΚΟΥΡΗΣ εἰς Λαύριον, Β. ΣΑΒΒΑΣ εἰς Σύρον, ΘΩΝ ΡΕΝΤΖΟΣ εἰς Ζάκυνθον, Ν. Μ. ΤΡΙΚΑΡΔΟΣ εἰς Ἀργοστολίον, Ε. Μ. ΓΟΥΒΕΛΗΣ εἰς Λευκάδα, ΣΠΥΡ. ΖΩΧΙΟΣ εἰς Κέρκυραν, Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ εἰς Ἄρταν, ΜΙΧ. ΤΕΟΓΚΑΣ εἰς Λάρισσαν, ΠΕΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ εἰς Βόλον, Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ δικηγόρος εἰς Τρίκκαλα, Σ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ εἰς Χαλκίδα, Δ. Κ. ΒΑΡΔΟΓΝΙΩΤΗΣ εἰς Ἄργος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ οἱ κκ. ΗΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ (Bureau général de la Presse Internationale) καὶ ΔΙΟΝ. Γ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ (Γαλατὶ Χαβιαρόχανον) εἰς Κωνσταντινούπολιν, ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ (Ὁδὸς Καζιόρφα χάνιον 54) εἰς Σμύρνην, ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Χ. ΚΙΟΥΡΕΣ εἰς Βουρλά, Κ. ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗΣ (δι' ὅλην τὴν Ρουμανίαν) εἰς Γαλλίαν, Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ εἰς Ταϊνάνιον, Α. ΣΤΑΥΡΙΔΑΚΗΣ εἰς Κρήτην (Ἡράκλειον), ΜΙΛ. ΛΑΝΤΕ δικηγόρος εἰς Κίερον, Α. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ συντάκτης Ἀληθείας εἰς Κύπρον (Λεμεσσόν).

Οἱ συνδρομηταὶ οἱ διαμένοντες εἰς μέρη ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἡμετέροι ἀνταποκριταὶ παρακαλοῦνται νὰ πέμψωσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν των ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω τεταγμένης προθεσμίας δι' ἐπιστολῆς συστημένης εἰς χαρτονομίσματα ἑλληνικά, γαλλικά ἢ ἰταλικά ἢ καὶ εἰς γραμματόσημα ἑλληνικά καὶ γαλλικά.

Καθίσταται δὲ γνωστὸν ὅτι θέλει διακοπὴ ἀμετακλήτως ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου εἰς πάντα συνδρομητὴν μὴ συμμορφωθῶμενον μὲ τοὺς ἀνωτέρω ὁρους.

ΤΟΥ ΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ ΣΚΗΝΑΙ

Πειθαρχία θά πη νά είσαι πάντοτε κατωτέρος.
καί από τόν εαυτόν σου ακόμη!

— Δεκάξη ήσαν πώς έγειναν τώρα δεκαπέντε;
— Δεκαπέντε... χ' ένας έγω, δεκάξη!

Τό ξεχάσεις διότι εξαδάξες τόν Ιπποκράτη.
λοιπόν πέντε ημέρας από κράτησιν.

— Γιατί τόν έπιμώρησες;
— Έπειδή μετεγειρίζετο την σκούπα διά ξεδοντάσµα.

— Θά εί πνίξω, και ύστερα θά εί φυλακίσω! τινός
του έχρος τής Έλλάδος.